

JARDI POLAR
teòrica del secret

*Teorica del secret,
per fer sortir de la llavó flors dobles y semidobles,
de colors hermosos y de nova forma.*

*Del modo incontrastable que nos venen las plantas y lo criador ha obert
enexhaustas, per tenirne quantas ne desitjem es per medi de las llavós que las
mateixas plantas produheixen abundantissimas en las flors, y qui vulguia lo seu
Jardi rich, y ple de ellas, no ha de fer altre cosa que preparar be las granas,
sembrarlas, cultivarlas com fe deu, y tenir paciència esperant que a son temps
donian las flors.*

[...]

Transcripció d'un fragment del llibre:

*[Flors de jardí]. Autor desconegut. [1700- 1899].
Col·lecció de Manuscrits Patrimonials de l' Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona
AHCB4-236/C06-A024*

Imagineu-vos que sou en un jardí secret i amagat.

Un indret misteriós on el sol més espantós s'obre pas entre núvols negres
i on les flors poden ser fràgils com el cristall.

Un lloc de contrastos on convergeixen
el recolliment i l'inhòspit, la voluptuositat i l'eteri, la calidesa i el fred.

Un paratge enigmàtic que, de tant en tant, floreix inesperadament.

Cadascuna de les cançons d'aquest disc creix
en un racó diferent del jardí, amb la seva fragància particular.

Les cançons han anat sorgint poc a poc,
escrites en diferents moments i llocs, entre els anys 2016 i 2024.

Tal com explica el llibre *Flors de jardí*, s'havia de tenir paciència
i esperar el moment idoni en què florissin del tot.

Teòrica del secret és un recull de cançons, agrupades en dues parts:
de colors hermosos i *de nova forma*.

Alhora, és també una invitació a fer un parèntesi de *scroll* digital
per a escoltar-lo com es feia *abans*, amb l'àlbum entre les mans.

Amb aquesta idea, la música s'acompanya d'imatges que es relacionen
amb les lletres o les temàtiques, suggerint un paisatge simbòlic per a les cançons.

Si voleu endinsar-vos-hi,
només cal que cliqueu el símbol de reproducció de cada part.

Benvinguts al jardí polar.

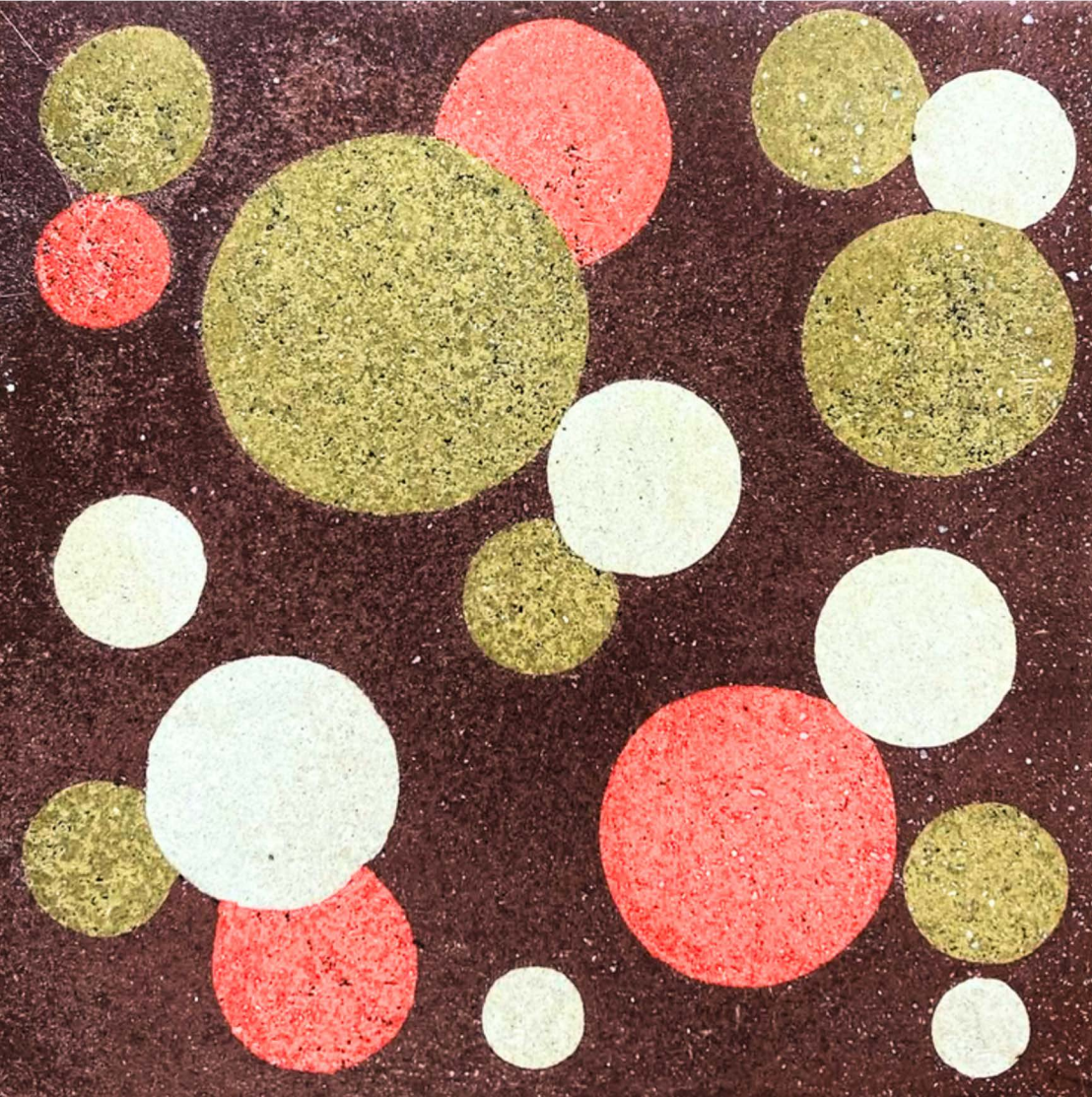

*Teorica del secret, per fer sortir de
la llavor flors dobles y femisables, de colors her-
mosos y de nova forma.*

*Del modo inimitable q. nos venen
las plantas q. se llaman de flor hermosa
de color de rosa, q. se llaman de flor de
las Indias q. se llaman de flor de
abundantissimas en las flors, y qui vulgaria lo
son Jardi rich, y pte de ellas, no ha de fer
alors cosa q. preparar se las granas, sembrarlas,
cultivarlas com se veu, y tenir paciencia espe-
rant q. a son temps donian las flors.*

JARDIPOLAR
de colors hermosos

Va ser meravellós

Quan vam despertar, després de tant de temps, ningú sabia on era ni recordava el seu nom, sentíem l'emoció del primer foc cada segon.

Els ulls llampegant, mirant intensament, a cada parpelleig se'ns presentava un repte nou, volíem inventar-ho i descobrir-ho tot de cop.

Va ser meravellós sentir totes les veus cantant alhora,
va ser fascinant poder sentir-se part d'aquesta història.
L'increïble coincidència de trobar-se al lloc i moment adequat,
l'improbable circumstància de tenir tots els somnis a l'abast.

Ara mirem enrere i recordem aquells moments, amb la mirada clara i tot el que ara ja sabem, imaginant allò que podríem haver fet diferent.

Però pensant-ho bé, a qui li importa ara mateix, si per més que es vulgui no canviarà el que està fet? Tampoc estem tant malament!

Va ser meravellós sentir totes les veus cantant alhora
[...]

Una energia, una sinergia,
la precisa convergència de tots els astres alineats..
L'irrepetible circumstància de tenir tots els somnis a l'abast.

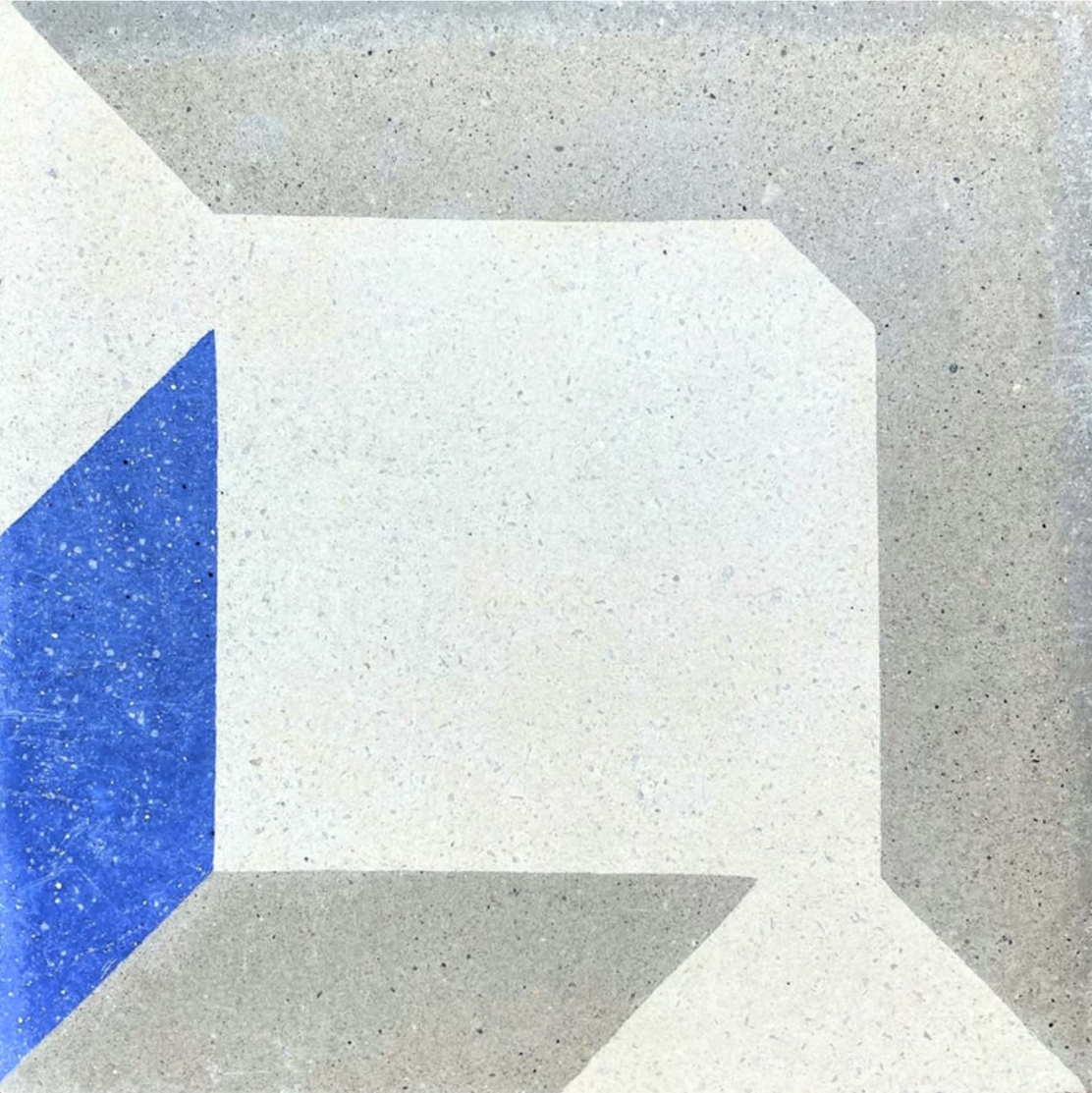
Va ser meravellós, va ser fascinant.

Jordi Palà Balanya: veu, guitarra centenària, mandolina

Cristian Pallejà: guitarra acústica, percussions

Ferran Resines: guitarra centenària, baix, percussions

[Rajola Escofet, disseny de Carles Pellicer]

Mentre tu no hi ets

Les hores que passen mentre tu no hi ets,
toco la guitarra, et somio despert.
Componc en veu baixa sense massa encert,
t'escric un missatge, em respons "jo també"...

De sobte veig...
...veig un reflex a la paret que segueix cada moviment de la guitarra
i al moble de darrere meu, la seva ombra segueix la mateixa dansa,
mentre no hi ets.

Les hores avancen massa lentament,
repiquen campanes, ja deu faltar menys.
El sol ja s'amaga i encara no vens,
s'escola dins casa un fanal encès...

De sobte veig...
...el teu perfil a la paret que es va fent gran a poc a poc mentre t'atansen
i ja sento darrere meu, la teva veu cantant aquesta tornada.

Dues passes més i ens podrem fer
en un segon tots els petons que ens hem perdut
les hores que hem passat sense pensar en res més que aquest moment.

Les hores que passen mentre tu no hi ets.

Jordi Palà Balanyà: veu, guitarra acústica
Cristian Pallejà: guitarra acústica
Ferran Resines: piano, teclats, baix elèctric
[Rajola Butsems]

De reüll

**Et vaig veure arribar,
la mirada perduda,
la maleta a la mà.**

**No vaig saber fer veure
que no t'estava esperant.**

**Mirant-te de reüll,
preguntant-me si hauries passat full.**

Mirant-te de reüll.

**I parlariem de l'amor,
de com aprendre dels errors,
de com seguir dissimulant
les pors que no se'n van.**

**I parlariem de l'amor,
de com aprendre dels errors,
de com seguir dissimulant
les pors que no se'n van
però que ja no ens fan mal.**

*Jordi Palà Balanyà: veu, guitarra acústica
Cristian Pallejà: guitarra acústica
Ferran Resines: piano, teclats, baix elèctric
[Rajola Fàbrica de mosaicos La Catalana, Fernández y Cía]*

Recorreguts habituals

Sortint de casa, sense pressa,
la pluja va afluixant.
Una altra tarda, i ja en van tantes,
des de que ens vam trucar.

L'antic rellotge a la façana
que ningú arregla mai i el vell quiosc segueix tancat.
Passant de llarg aquell cinema
de nom italià, que té els neons il·luminats.

Un rere l'altre, els teus passos,
avui han evitat recorreguts habituals.
I tu amb les mans a la butxaca sense cap rumb fixat:
deixant-te portar...

Les ombres llargues del capvespre
en la quietud d'un parc.
Les bicicletes, fent drecera,
passen a prop del llac.

Sobre la gespa, una parella,
una senyora en un banc de cua d'ull se'ls va mirant.
Pujant-te el coll de la jaqueta
i somrient d'amagat mentre segueixes caminant.

*Jordi Palà Balanya: veu, guitarra centenària, mellotron, cadira
Cristian Pallejà: guitarra acústica, baix, percussions
Ferran Resines: guitarra centenària, baix
[Rajola Escofet, disseny de Joan Fabra i Oliver]*

2/24/90

daydream delusion

limosine eyelash

oh baby w/ your pretty face

drop a tear in my wineglass

look at those big eyes on yr face

see what you mean to me

sweet cakes and milk shakes

I'm a delusion angel

I'm a fantasy parable

I want you to know what I think

Don't want you to guess any more

you have no idea where I came from

we have no idea where we're going

lodged in like like branches in a river

Flowing downstream ~~always~~

caught in the current

~~well you carry me I'll carry you~~

I'll carry you you carry me

That's how it could be

don't you know me

don't you know me by now

Delusion Angel

Sabates de cristall,
pestanyes de luxe,
amb lo bonica que ets...

Llàgrimes dins del meu vi,
però amb aquests ullassos,
no veus el que ets per mi?
Batuts i pastissos...

Soc un àngel il·lusori,
soc una fira delirant,
però avui sabràs el que penso:
no vull que t'ho preguntis més.

No tens ni idea d'on vinc, tampoc sabem cap on anem,
fluïnt amb l'aigua del riu de la vida,
dues branques a la deriva.

Porta'm amb tu, et portaré amb mi, no ens enfonsarem,
fluïnt amb l'aigua del riu de la vida,
dues branques a la deriva.

No em coneixes a hores d'ara?

Jordi Palà Balanyà: veu, guitarra acústica, mellotron

Cristian Pallejà: guitarra acústica

Ferran Resines: piano, baix

[Rajola Orsola, Solà i Cia, disseny de J. Llongueras]

[Manuscrit original del poema de 1990, cortesia de David Jewell]

D'ombres i ocells

Les ombres s'atrinxeren en la nit,
la nit més freda que recorda el món;
des del refugi dels llençols del llit,
estèrils estendards contra els malsons.

Les ombres s'atrinxeren en la nit,
i ja no puc fer veure que no hi són;
ensorren murs que aixeco amb els coixins,
s'acosten sense treva i cada cop són més a prop.

Jo voldria volar per l'aire
i fugir amb tots els ocells aquesta nit,
no tenir por dels fantasmes, saber com aturar-los
si ens abracem ben fort aquesta nit...

Per volar junts enlaire
i fugir amb tots els ocells aquesta nit,
no tenir por dels fantasmes, sabré com aturar-los
si ens abracem ben fort aquesta nit,
sabré com aturar-los.

*Jordi Palà: veu, guitarra acústica 1960's, mandolina, mellotron
Ferran Resines: guitarra centenària, piano, mellotron, baix
[Rajola Orsola, Solà i Cia]*

La fulla seca

**Lliscaves en l'aire, mentre
el terra senyorejava
de la seva juvenesa
i ignorava la teva crida:
- Abraça'm. Li deies.**

**L'edat t'ha eixugat
el verd de la vida
sotmesa
a la vara dels astres.
El pes de la bellesa s'ha
esmunyit en les mirades
de l'estiu.**

**Només et queda el cruixir
de fulla seca i l'aplom
de qui ha libat
la mel dels dies lluminosos.**

**Ara, uns ulls amables
t'albiren puntejant
en la brisa i dansant
amb música de tardor.**

*Jordi Palà Balanyà: veu, guitarra centenària, mellotron
Ferran Resines: baix, mellotron
[Rajola Escofet, disseny d'Enric Moya]*

Jordi Palà Balanya
composició i lletres

excepte:

- * *Delusion Angel*, traducció i adaptació del poema de David Jewell que apareix a la pel·lícula *Before Sunrise* (Richard Linklater, 1995)
- * *La fulla seca*, poema de Teresa Nosàs

Cristian Pallejà i Ferran Resines
Caballo Grande Estudios
gravació, producció i mescles

*

Les rajoles hidràuliques que il·lustren aquest llibre-disc, incloses les de les cobertes (Escofet), provenen de la col·lecció particular de Joan Moliner (@rajolesdebarcelona).

Totes les cançons de colors hermosos s'han enregistrat
entre octubre i desembre de 2024 al carrer del Vallespir, Barcelona

Lalabelweb.com

© 2025 Dret fonogràfic i copyright

Dipòsit legal GI 829-2025

Gazebo

Des de l'envelat

Per més que sigui hivern,
primavera o tardor,
quan et sento a prop
és com si sempre fos
la nit més suau d'agost.

Sabré que si et sento a prop
serà com si fos
la nit més suau d'agost.

Els llums de l'envelat,
els ulls ens faran brillar,
quan sortim a ballar...

Per més que faci fred,
que bufi un vent tant fort,
quan et sento a prop
és com si sempre fos
la nit més suau d'agost.

I des de l'envelat ja sona la nostra cançó!

Una espurna en l'horitzó

Una espurna en l'horitzó
il·lumina el teu record
que no s'apagarà mai.

Un fil de veu a dins del cor
que ens diu que ara hem de ser forts
mentre ens agafem les mans.

Ningú entén perquè ha passat,
per què ha passat?
Però haurem de tirar endavant,
tirar endavant...

Una espurna en l'horitzó que no s'apagarà mai,
en el somriure d'un infant que amb el temps es farà gran,
que estimarà i estimaran com a tu t'han estimat...
que estimarà i estimaran com també tu has estimat...

Una espurna en l'horitzó,
el teu record,
que no s'apagarà mai.

Una espurna en l'horitzó.

Encara que el vent

**Encara que el vent
bufi terriblement,
la llum de la lluna s'escola
entre els taulons de la teulada
d'aquesta casa en runes.**

*Traducció i adaptació d'un haiku
escrit aproximadament fa 1.000 anys
per la poetessa japonesa Izumi Shikibu;*

*a partir de la versió en anglès
obra de Jane Hirshfield i Mariko Aratani
"Although the wind"*

Although the wind
blows terribly here,
the moonlight also leaks
between the roof planks
of this ruined house.

*The Ink Dark Moon
Copyright © 1990 by Jane Hirshfield*

Pedimos un deseo (y es peor)

Despiértame, tus manos en mi pelo acariciándome,
pregúntame al oído si he dormido bien,
y dime si en tus sueños hoy salí otra vez,
si hoy salí otra vez.

Despiértame, besándome despacio, no hay porque correr,
escucha nuestros labios saludándose,
se han echado de menos, lo sabemos bien,
lo sabemos bien.

Pedimos un deseo (y es peor).

Desperta't ja, i pugem les persianes que el sol pugui entrar,
ja el sents a les parpelles com et va escalfant
i em sembla tan preciós aquest precís instant,
que seria pitjor demanar un desig.

Pedimos un deseo -un desig
(y es peor).
(i és pitjor).

Eva Carrión
veu i cors

Jordi Palà Balanyà
veu i cors
guitarres, pianos, harmònica
composició i lletres

excepte
Encara que el vent, traducció i adaptació
del haiku *Although the wind*

Lluís Molas
percussions
gravació, producció i mescles

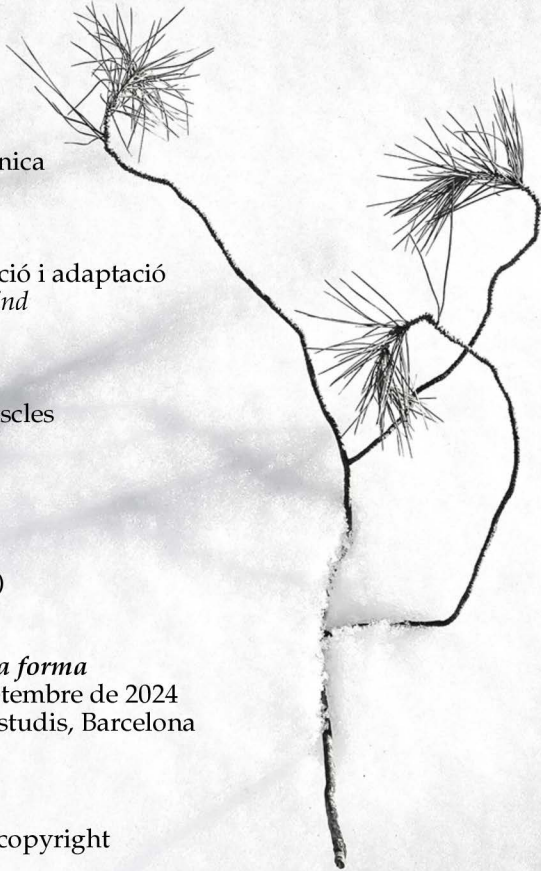
Raül Viana
saxo

Toya Legido
fotografies (@toyallegido)

Totes les cançons *de nova forma*
s'han enregistrat entre setembre de 2024
i març de 2025 a Sentir Estudis, Barcelona

Lalabelweb.com
© 2025 Dret fonogràfic i copyright

Dipòsit legal GI 829-2025

Agraïments

Al Cristian i al Ferran, per la complicitat i per fer-se seu el projecte des d'abans de començar. A l'Eva, per posar la seva veu i emoció a les cançons, i al Lluís, per la seva intuïció, ofici i energia. A la Toya, per la sensibilitat fotogràfica i la generositat. Al Joan, per compartir la col·lecció de rajoles i per la preservació del patrimoni. A l'Ari de *Lalabelweb* i al David Mullor, per l'assessorament i les gestions farragoses. Al Raül, per muntar un envelat en ple hivern, i a l'Anna Pla, pel suport en les harmonies dels cors. Al Javier de *Vacuum*, pel màster d'aquest univers. A la Helen de *Nacana*, per la delicadesa al fabricar els llibrets i a la Mª Carmen i l'equip de *ViBE*, per la paciència i la professionalitat a l'imprimir-los. Al Diego de *basicestudio*, per plasmar la naturalesa del jardí polar en el logo. A la Jeannine, per oferir-me les guitarres del tiet Jaume (que guardava de fa tant temps) i al Riki de *La Resistència*, per tornar-les a posar en forma per aquest disc. A la Izumi, la Mariko, la Jane, el David i el Richard, per la poesia compartida a través dels segles i els quilòmetres. A la tieta Teresina, per la poesia pontsicana de proximitat. Al *gaisa* Francesc, pels seus consells de druida (que valen un imperi) i a la resta d'amics i companys de feina, per posar-m'ho tot tan fàcil i floral. Als comerços i bars del carrer del Vallespir, per mantenir viva l'essència de la ciutat. A la Llibreria Sonora, per sumar música i lletres. A la gent de l'Arxiu Històric i de l'Institut Botànic de Barcelona, per l'amabilitat i bon servei.

Al jardiner desconegut.

A la meva família i a Archibald, la meva família musical.

JARDIPOLAR
teòrica del secret

Jordi Palà Balanyà
jardipolar.com

Caballo Grande Estudios
gravació, producció i mescles
de colors hermosos

Sentir Estudios
gravació, producció i mescles
de nova forma

Vacuum
masterització

basicestudio
disseny logo

Nacana book
enquadernació i manufactura

Lalabelweb.com

© 2025 Dret fonogràfic i copyright de totes les cançons

*Les textures de fons de pàgina dels llibrets estan confeccionades
a partir del llibre Flors de jardí (AHCB4-236/C06-A024)*

*L'àlbum s'ha imprès durant la primavera de 2025 a ViBE Impressió (Barcelona)
en paper Kraft, paper ecològic Shiro Echo 100% reciclat i paper vegetal*

Dipòsit legal GI 829-2025

